

ת"פ 19046/06/14 - מדינת ישראל נגד עצאם זאיד

בית משפט השלום בחיפה
ת"פ 19046-06-14 מדינת ישראל נ' זאיד(עציר)
15 יוני 2014
בפני כב' השופט אחסאן כנעאן
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
עצאם זאיד (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: מתמחה מר בשיר גאנם

ב"כ הנאשם: עו"ד פראג' (מטעם הסנגוריה הציבורית)

הנאשם: בעצמו (הובא באמצעות הליווי)

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מרשיע את הנאשם על פי הודאתו בעבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ב"כ המאשימה טוען:

הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. מתחם העונש הראוי על פי תיקון 113 הינו לדעת התביעה חודש עד 6 חודשים מאסר בפועל. מדובר בעבירה שאינה ספונטנית וקדם לה תכנון והחלטה מושכלת להפר את החוק. הערכים החברתיים שנפגעו הינם ביטחון המדינה, שכן אי אפשר לדעת מי נכנס תמים ומי לא וכלכלתה, שכן המדינה משקיעה משאבים רבים לצורך סגירת גבולותיה כאשר הנזק הכלכלי בא לידי ביטוי בעבודה שחורה ופגיעה בעובדים. על פי הלכת פרג'ין בימ"ש עליון מן הראוי להטיל מאסר בפועל על מי שנכנס לארץ ללא היתר על מנת שהעברייני יחוש כי ביצוע העבירה לא כדאי. לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירה דומה ועוד עבירה של תקיפת שוטר שבגינה ריצה מאסר בפועל, דבר שלא הרתיעו מלחזור ולבצע עבירה זו בשנית. התביעה תעתור להטלת עונש מאסר ברף הגבוה של המתחם שיהווה הרתעה אישית וגם הרתעת הרבים וכן להטיל מאסר על תנאי שיהיה בו כדי להרתיעו בעתיד וכן קנס. אני מגיש רישום פלילי.

ב"כ הנאשם טוען:

בכל הכבוד לטיעוני התביעה הם לא מבוססים. נטענו כאן טענות של כביכול מאסר של הנאשם שפגעו בביטחון המדינה ובכלכלתה. אין ספק שהערך המוגן כאן הוא ביטחונה של המדינה, אבל השאלה עד כמה הייתה רמת הפגיעה שלו מביצועה של עבירה ומבלי להקל ראש היא קלה. הנאשם הזה מעולם לא הורשע בשום עבירה שעניינה פגיעה בביטחון המדינה. גם במקרה הנוכחי הוא לא נקף אצבע בשום מעשה שסיכן ולו במעט את ביטחונה של המדינה. כמוכן כאשר נעצרים תושבי שטחים בדרך כלל המדינה מודיעה לשב"כ. לנאשם הזה אין עניין. מדובר באבא ל-5 ילדים. אשתו עקרת בית. נכנס לישראל כדי לעבוד. לא פגע לא בביטחון המדינה, לא בציבור ולא ברכושו. לא גנב. לא שדד. גם כאשר נעצר הוא לא הביע שום התנגדות לגורמי אכיפת החוק ועל פי התיקון החדש של החוק גם התנהגותו והתנהלותו של נאשם בעת מעצרו וחקירתו חייבת להילקח בחשבון. טען חברי למתחם של חודש עד 6 חודשים. טרם קובע המתחם הזה בפסיקתו של בית משפט עליון. יש פסקי דין לכאן ולכאן. בית משפט מחוזי בנצרת אומר אחרת. הלכה בעניין הזה אין. לכן בתי משפט השלום נוהגים בנאשמים שמבצעים עבירה של כניסה לישראל שלא נלוותה אליה עבירה כזו או אחרת נוהגים להשית עליהם עונשים שניים בין מאסר על תנאי למספר ימי מאסר. מגיש פסיקה בעניין הזה. ת.פ. 4883-07-13 (בימ"ש שלום בכפר סבא). מצטט. חשוב להסתכל על הפסיקה מרחבי הארץ ולא רק מבית משפט השלום בחיפה. מצטט גם לעניין תיקון 113. מגיש פסיקה נוספת של בית משפט השלום בתל-אביב. הושתו על הנאשמים מאסרים מותנים. אני מבין שיש לנאשם עבר ושתי הרשעות שעיקרן כניסה לישראל, אולם במקרה האחרון הסתבך בתקיפת שוטר, אך לא מדובר בתקיפה מוגזמת. על כך העיד העונש שקיבל. מגיש פסק דין מיום 5/6/14 של כב' השופטת קנטור. לנאשם הנ"ל הייתה הרשעה והושתו עליו 9 ימי מאסר. מגיש פסיקה של כב' השופטת יעל אבירם. נאשם שיש לו הרשעות קודמות משנים 2006 ו-2011 והושתו עליו יומיים מאסר. מטרת הכניסה היא בסה"כ לעבוד. אני סבור שבעניינינו ובהתחשב בעובדה שבקרוב יחול חודש הרמדאן נאשם שהשאיר בבית 5 ילדים ואישה רק כדי להתפרנס ונתפס בנסיבות כמו שנתפס בלי להביע התנגדות והודה בהזדמנות הראשונה והודה בחקירתו ואמר שנכנס כדי לעבוד והוא לא היווה שום סיכון ביטחוני ולראיה שיחד אתו נעצר בחור נוסף שנחקר גם בגין החזקת נכס חשוד כגנוב ובסוף התברר שאין קשר לאותו חשוד לרכב והוא שוחרר. אם היה מהווה סיכון ביטחוני אני חושב שכמו שאותו תושב שטחים שוחרר ולא היווה שום סיכון ביטחוני גם הנאשם הזה לא מהווה שום סיכון ביטחוני והעמדתו לדין היא רק בגלל שבעבר הורשע. כל מטרות כניסותיו הקודמות הן לצורכי פרנסה. ניתן היום להסתפק בימי מעצרו. שמעתי את דברי חברי שביקש קנס. זה יהיה אכזרי להשית עליו קנס כי הוא לא יעמוד בדרישה ובתשלום. אפילו לוגיסטית יהיה לו קשה לשלם את זה. זה פשוט להקשות. מטרת הענישה היא לא לנקום באנשים. אני מבקש מבית המשפט באמת ליישם את הסעיף המנחה בתיקון 113 שהוא סעיף ההלימה. בעצם עונשו צריך להלום את מעשיו. מעשיו לא כאלה קשים. הוא לא טרפד את עבודת כוחות הביטחון.

הנאשם בתרגום בית המשפט:

אני מביע צער. אני מביע כבוד לבית המשפט. אני מצטער שבאתי לישראל בלי אישור. באתי לעבוד כדי לפרנס את הילדים שלי. יש לי 5 ילדים ואישה. אחותי מתחתנת עוד 10 ימים. אני רציתי לעזור לה.

גזר דין

עמוד 2

הנאשם, יליד 1981, הורשע על פי הודאתו בכניסה לישראל שלא כדין.

לביצוע העבירה לא נלווה ביצוע של עבירה נוספת ולא ניתן לומר כי הנאשם נכנס לישראל על מנת לפגוע בביטחונה. נראה כי כניסתו לישראל הייתה מטעמי פרנסת משפחה. מדובר בנאשם המפרנס 5 ילדים ואשתו עקרת בית.

לחובת הנאשם שתי הרשעות בגין עבירות דומות משנת 2004 ומשנת 2009, אולם לאחת מהן נלווה ביצוע עבירה נוספת של תקיפת שוטר, מה שלא מתקיים בעניינו. מדובר בהרשעות יחסית רחוקות.

מאידך, הנאשם חסך מזמנו של בית המשפט, הודה בביצוע העבירה כבר בהזדמנות הראשונה בעת שנעצר.

באשר למתחם הענישה הראוי באופן כללי בעבירות מסוג זה הנני סבור כי מתחם הענישה נע בין עונש מאסר מותנה עד ל-6 חודשי מאסר בפועל. בעניין זה ועל מנת לא להלאות אני מפנה לגזר הדין שניתן בתיק פלילי (ירושלים) 40209-12-13 מ"י נ' עדנאן [פורסם בנבו] אשר ניתן ביום 30/3/14 שם פירט בית המשפט בהרחבה פסיקה מכל הארץ במקרים דומים והדברים שנכתבו שם מקובלים עליי.

יחד עם זאת, כאשר מדובר בכניסה שנייה וכאשר ישנה הרשעה קודמת על בית המשפט להטיל עונש מאסר בפועל. בעניין זה אני מסתמך על רע"פ 3173/09 פרג'ין נ' מ"י [פורסם בנבו] שם נקבע כדלקמן:

"בלא נטיעת מסמרות נאמר כי בהנחה שמדובר בשהייה בישראל שלא כדין... העונש הראוי הוא עונש מאסר בפועל למעט במקרים שנסיבותיהם האישיות חריגות כגון חולי אקוטי, משפחת הנאשם, אין בכך כדי למנוע מן התביעה להעמיד לדין גם על שהייה ראשונה שלא כדין, אך במקרים כאלה אם אין נלוות אליהם עבירות אחרות, ואין הקשר ביטחוני, ככל שהמדובר בשהייה קצרה מאוד בישראל, ניתן להסתפק במעצר על תנאי, תוך החתמת הנאשם על התחייבות כספית שלא לחזור על המעשה, ותוך שיוחזר לשטחי הרשות ללא שיהוי".

מקובלים עליי דברי ב"כ הנאשם שלא ניתן לגזור את הדין על פי תעריף קבוע של 30 יום ימי מאסר וגם ב"כ המאשימה לא טען זאת. ניתן להיווכח מכך על ידי אסופת הפסיקה שהציג בפניי ב"כ הנאשם שם נגזר הדין בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירה, כאשר כאמור לא נלוותה אליה שום עבירה נוספת ואין הקשר ביטחוני, נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר מפרנס משפחה בת 6 נפשות, אני גוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 14 יום בניכוי ימי מעצרו.

אינני מוצא לנכון להשית על הנאשם קנס ונראה כי בקשה זו צריכה להיות רק במקרים חריגים ביותר שלא התקיימו

בענייננו, כאשר ברור כי נאשמים בעבירות כגון אלו לא יוכלו לעמוד בעונשי הקנס ומשמעות הדבר גזירת מאסרים בפועל יותר ממה שהתכוון בית המשפט מלכתחילה.

בנוסף אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לחודשיים כאשר התנאי הוא שנאשם לא יעבור אחת מן העבירות המנויות על חוק הכניסה לישראל וזאת לתקופה של 12 חודשים החל מהיום בו ישוחרר מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה בתאריך 15 יוני 2014